

காலை உணவு ரயில்

CooCubby · □□□□□ · The Breakfast Train

காலை வணக்கம், கப்பி!

மஞ்சள் திரைச்சீலைகள் வழியே சூரியன் எட்டிப் பார்த்தது. “காலை வணக்கம், கப்பி! காலை உணவு சாப்பிட நேரமாச்சு,” என்றார் பாப்பா பேர்.

கப்பிக்கு ஓட ஆசை.

கப்பிக்கு ஓடவும், குதிக்கவும், சுற்றிச் சுற்றி வரவும் ஆசை. உட்காரவே பிடிக்கவில்லை. “ஒரு பாட்டு முடியும்வரை உட்காரு,” என்றார் பாப்பா பேர்.

இதோ வருது காலை உணவு ரயில்!

பாப்பா பேர் கரண்டியை ரயில் போல ஓட்டினார். “கூ-கூ! இதோ வருது காலை உணவு ரயில்!” கப்பி வாயைத் திறந்தான். ரயில் நிலையம் திறந்தாச்சு!

பிப்புக்கும் ஓட்ட ஆசை.

பிப் முயல் துள்ளி வந்தான். “நான் ரயிலை ஓட்டலாமா?” என்று கேட்டான். கரண்டியை முன்னே தள்ளினான். கூ-கூ!

இப்போ நான் ஓட்டுவேன்!

“இப்போ என் முறை!” என்றான் கப்பி. தன் கையாலேயே கரண்டியைப் பிடித்தான். கரண்டி ஆடியது. கொஞ்சம் உணவு கீழே விழுந்தது.

ஆடினாலும் பரவாயில்லை.

“கரண்டி ஆடினாலும் பரவாயில்லை,” என்றார் பாப்பா பேர். கப்பி மறுபடியும் முயன்றான். கூ-கூ... ரயில் நிலையத்துக்குள்ளே!

ரயிலுக்கு வாழைப்பழச் சக்கரங்கள்.

பாப்பா பேர் வட்டமான வாழைப்பழத் துண்டுகளை ரயில் சக்கரங்களாக வைத்தார். கப்பி ஒரு சக்கரத்தைச் சாப்பிட்டான். அப்புறம் இன்னொன்று. வட்ட வட்டமாக, இனிப்பாக!

ஒரு வாய் பால். ஆஹா!

கப்பி தன் மஞ்சள் கோப்பையிலிருந்து வெதுவெதுப்பான பாலை ஒரு பெரிய வாய் குடித்தான். “ஆஹா!” என்றான். அவன் வாய்க்கு மேலே பால் மீசை!

சாப்பிட்டாச்சு! துடை, துடை.

“சாப்பிட்டாச்சு!” கப்பி மென்மையான துணியால் தன் கைகளையும் வாயையும் துடைத்தான். மேசையில் கொஞ்சம் உணவு சிந்தியிருந்தது. பரவாயில்லை!

இப்போ கப்பி ஓடலாம்!

“இப்போ நீ ஓடலாம்,” என்றார் பாப்பா பேர். கப்பி ஓடினான், குதித்தான், சுற்றிச் சுற்றி வந்தான். அப்படியே புல்வெளிவரை சென்றான்!

CooCubby

Free picture stories for little ones, in 8 Indian languages

coocubby.com